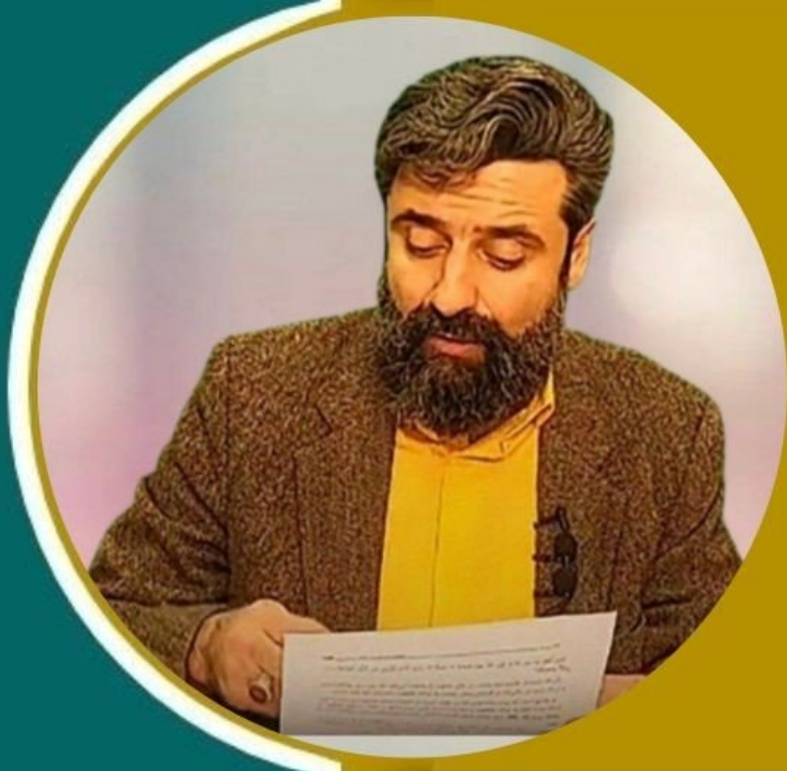

اعتقاد ابن تیمیه

بر جسمانی دانستن خداوند!

دکتر باقرپور کاشانی

اعتقاد ابن تیمیه

بر جسمانی دانستن خداوند!

از مسلمات عقل، قرآن و نصوص دینی، این است که ذات مقدس پروردگار، منزّه است از اینکه جسم و جسمانی باشد؛ منزّه هست از اینکه دارای مکان باشد؛ دارای جهت باشد. منزّه هست از اینکه با چشم سر رؤیت شود، چه در این دنیا چه در جهان پس از مرگ!

صراحتاً آیهی قرآن مطرح شده، روایات شخص نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم مطرح شده که حالا اینها را من یک به یک می خوانم. اما در مقابل وقتی نگاه می کنیم، خداشناسی که ابن تیمیه و محمد بن عبدالوهاب و طرفداران این فرقهی باطل مطرح می کنند، خدایی هست که دارای تجسد و تجسم است!

خدایی که دارای مکان هست! محدودیت‌هایی مطرح شده!

نواقصی را برای خداوند نسبت دادند! که حالا از جمله بخواهیم شروع بکنیم که چه گفتند، از ابن تیمیه اول مطلبی را عرض بکنم، متن عبارت کتاب این فرد را آوردم:

در کتاب «التأسیس فی ردّ أساس التقدیس» جلد اول، صفحه‌ی ۱۰۱، از جناب ابن تیمیه، عبارت این است:

«ولیس فی کتاب الله ولا سنة رسوله ولا قول أحد من سلف الامة وأئمتها أنه لیس بجسم وأن صفاته لیست أجساماً وأعراضاً فنفی المعانی الثابتة بالشرع والعقل بنفی الفاظ لم ینف معناها شرع ولا عقل، جهل و ضلال.»

اعتقاد ابن تیمیه

بر جسمانی دانستن خداوند!

ترجمه‌ی عبارت که ایشان می‌نویسد این است:

«در جایی از کتاب خدا، سنت رسول و سخنان امت سلف (یعنی صحابه و تابعین) و پیشوایان دینی نیامده که خداوند جسم نبوده و از جسمانیت و عرض بودن منزّه است. از این رو انکار معنایی که شرع و عقل آن را نفی نکرده، نوعی نادانی و گمراهی است.»

می‌گوید نه عقل حکم می‌کند که خداوند جسم نیست، دارای مکان نیست و عرض در ارتباط با اون معنا ندارد، و نه نصوص دینی، آیات قرآن، روایات معصومین چنین چیزی را نفی می‌کند!

حالا اگر یک نفر برگردد بگوید خدا جسم نیست، این از روی نادانی اش هست! این از روی گمراهی اش هست! این از رو جهالتش هست که چنین حرفی را زده! ببینید ابن تیمیه صراحتاً چنین چیزی را مطرح می‌کند!

این در حالی هست که ما می‌بینیم آیات و روایات، فراوان این مسأله را نفی کردند؛ استدلالات عقلی، جسمانیت، تجسد و تجسم نسبت به خداوند متعال را نفی کردند که حتی خداوند قابل رؤیت نیست! و اینکه قابل رؤیت نیست، به خاطر اینکه خداوند جسم نیست!

مثلا در سوره‌ی مبارکه‌ی انعام آیه‌ی ۱۰۳:

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

«چشم‌ها او را در نمی‌یابد ولی او چشم‌ها را در می‌یابد و او لطیف آگاه است.» یعنی خداوند متعال قابل رؤیت نیست!